

Prima instanță - (Judecătoria Centru, mun. Chișinău) A. Catană

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai

DECIZIE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,
judecători

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Dumitru Visternicean,
Nicolae Craiu, Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Mițul Serghei
împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinului de
sanționare disciplinară, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2017,

c o n s t a t ă :

La 14 decembrie 2015 Mițul Serghei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în instanța de contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției, solicitând anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 845-ef din 02 decembrie 2015, privind sancționarea disciplinară cu mustrare aspră a lui Mițul Serghei, repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei suportat în legătură cu sancționarea disciplinară și compensarea cheltuielilor de judecată.

Motivele cererii de chemare în judecată, astfel după cum au fost expuse de reclamant, pot fi rezumate după cum urmează.

Prin ordinul nr. 845-ef din 02 decembrie 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților din cadrul Inspectoratului de Poliție Dubăsari al Inspectoratului General al Poliției al MAI, locotenent major de poliție Mițul Serghei și căpitan de poliție Rîmari Dumitru”, ofițerul superior de sector al Sectorului de poliție nr. 3 (Cocieri) al Inspectoratului de poliție Dubăsari al Inspectoratului General al Poliției, locotenent major de poliție Mițul Serghei, a fost sancționat disciplinar cu mustrare aspră.

În motivarea ordinului contestat s-a indicat că Mițul Serghei a fost sancționat disciplinar în legătură cu încălcarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. b) și c) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 263 alin. (3) și art. 273 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, pct. 6 lit. g) din Codul de etică și

deontologie al polițistului, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006, pct. 5 și pct. 25 din Instrucțiunea privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și altor informații cu privire la infracțiuni, aprobată prin ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008 și pct. 4 din compartimentul „atribuții de serviciu” din fișa postului, inacțiuni manifestate prin neînregistrarea imediată a sesizărilor sau altor informații referitoare la infracțiunile de sustragere din proprietatea cet. Liubovi Lepilina, săvârșite la 15 iunie 2015 și 18 septembrie 2015, și neîntocmirea în acest sens a actelor de constatare.

Reclamantul consideră că ordinul prin care a fost sancționat disciplinar este neîntemeiat și ilegal, invocând că în procesul de desfășurare a anchetei de serviciu, de către pârât au fost săvârșite mai multe încălcări de procedură, fiindu-i lezate drepturile și interesele sale legitime.

În sensul dat, susține că deși conform ordinului respectiv ancheta de serviciu înregistrată cu nr. 14/154 din 11 noiembrie 2015, inițiată în baza autosesizării referitor la abaterea disciplinară admisă în procesul exercitării atribuțiilor funcționale de către angajații din cadrul Inspectoratului de poliție Dubăsari al Inspectoratului General al Poliției, locotenent major de poliție Mițul Serghei și căpitan de poliție Rîmari Dumitru, a fost deja finisată, acesta a fost privat de dreptul de a face cunoștință cu conținutul acesteia.

Mai mult, în procesul efectuării anchetei de serviciu a fost lipsit de posibilitatea de a se apăra prin depunerea probelor în vederea demonstrării nevinovăției sale, până la emiterea ordinului de sancționare.

Cu referire la pretinsa abatere disciplinară de care a fost învinuit, reclamantul susține că nu recunoaște circumstanțele invocate ca fiind stabilite conform ordinului de sancționare disciplinară nr. 845-ef din 02 decembrie 2015, considerându-le neîntemeiate și lipsite de suport probant, iar argumentele invocate în ordin referitor la faptul că reclamantul a fost sesizat în mod repetat de către cet. Liubovi Lepilina privind cazurile de sustragere comise la 15 iunie 2015 și 18 septembrie 2015, se bazează doar pe presupuneri și convingere subiectivă, în lipsa vreunor probe pertinente ce ar dovedi vinovăția reclamantului în comiterea faptelor imputate.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 01 august 2016 s-a respins acțiunea înaintată de Mițul Serghei ca fiind nefondată.

Invocând netemeinicia hotărârii instanței de fond, la 04 august 2016 Mițul Serghei a declarat apel solicitând, casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2017 s-a admis apelul declarat de Mițul Serghei.

S-a casat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 01 august 2016 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Mițul Serghei împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a anulat ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 845-ef din 02 decembrie 2015, privind sancționarea disciplinară cu mustrare aspră a lui Mițul Serghei.

S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Mițul Serghei suma de 3 500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Mițul Serghei suma de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, cerințele s-au respins.

La 07 decembrie 2017 Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2017 și menținerea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 01 august 2016.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia, invocând că la emiterea acesteia instanța de apel a încălcat normele de drept material și normele de drept procedural.

La fel, invocă recurentul că instanța de apel a anulat ordinul nr. 845-ef din 02 decembrie 2015 fără a ține cont de temeiurile de nulitate ale actului administrativ prevăzute la art. 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, concluzia instanței de apel fiind lipsită de careva temeiuri juridice.

Astfel, susține că sunt neîntemeiate concluziile instanței de apel precum că Inspectoratul General al Poliției nu a dovedit faptul comiterii de către intimat a abaterii disciplinare imputate, or, atât în cadrul anchetei de serviciu cât și în cadrul examinării pricinii în fond s-a constatat cu certitudine că intimatul Mițul Serghei a ignorat atribuțiile de serviciu prevăzute la pct. 4 din fișa postului, care prevăd expres că ofițerul de sector efectuează primirea, înregistrarea și examinarea în limitele competenței sale a declarațiilor, cererilor și comunicărilor cetățenilor, administrației întreprinderilor și organizațiilor despre infracțiuni cu înregistrarea ulterioară în registrele comisariatului de poliție.

Mai mult ca atât, în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond și cea de apel s-a constatat că intimatul în exercitarea atribuțiilor de serviciu a ignorat prevederile pct. 25 ale Instrucțiunilor privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații referitoare la infracțiuni, aprobate prin Ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008 „Cu privire la evidența unică a infracțiunilor, a cauzelor penale și persoanelor care au săvârșit infracțiuni”, în conformitate cu care, în cazul parvenirii altor informații referitoare la infracțiuni, colaboratorul de serviciu al organului care le-a primit, imediat le înregistrează în Registrul nr. 2 indicând concret faptele comunicate și organizând ulterior verificarea lor.

Mai invocă Inspectoratul General al Poliției că instanța de apel, fiind investit cu examinarea legalității hotărârii instanței de fond, a dat o apreciere arbitrară probelor prezentate.

În acest sens, reține că sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii argumentele expuse în decizia recurată cu referire la faptul că învinuirea înaintată intimatului este axată exclusiv pe declarațiile cet. Liubovi Lepilina, ce nu au fost verificate în vreun alt mod or, la materialele cauzei au fost anexate probe

contradictorii cu proba pe care instanța și-a întemeiat soluția, și anume, explicațiile depuse în cadrul anchetei de serviciu de către Slinovschii Raisa la 11 noiembrie 2015 și Chirilov Serghei la 19 noiembrie 2015, prin care se constată că abaterile disciplinare imputate au fost comise de către intimat.

Totodată, din declarațiile depuse de Rîmari Dumitru în cadrul anchetei de serviciu, se constată că la 11 noiembrie 2015, după înregistrarea plîngerii cet. Liubovi Lepilina (de către persoana investită cu dreptul de a efectua ancheta de serviciu), imediat, împreună cu intimatul Mițul Serghei s-au deplasat la petiționară iar aceasta a explicat și a indicat intimatului că anume lui i-a declarat despre sustrage, probă de care instanța de apel nu a ținut cont.

Astfel, consideră că vinovăția intimatului cu referire la comiterea abaterii disciplinare pentru care angajatorul i-a aplicat sancțiunea disciplinară a fost dovedită prin probe pertinente și concludente atât în cadrul anchetei de serviciu cât și în cadrul examinării pricinii în fond, or în conformitate cu prevederile art. 117 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în calitate de probe în pricini civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților și ale altor persoane interesate în soluționarea pricinii, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților.

Menționează recurentul că în procesul anchetei de serviciu, s-a constatat timpul comiterii abaterii disciplinare imputate intimatului, or, din cuprinsul petiției și explicației înaintate de cet. Liubovi Lepilina, se constată cu certitudine că la 15 iunie 2015 și la 18 septembrie 2015, ultima 1-a sesizat despre infracțiunile comise pe intimatul Mițul Serghei, care la acel moment deținea funcția de ofițer superior de sector al Sectorului de poliție nr. 3 (Cocieri) al Inspectoratului de poliție Dubăsari al Inspectoratului General al Poliției.

La fel, instanța de apel nu a dat apreciere extraselor din tabelele de evidență a timpului de lucru a angajaților Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Dubăsari prezentat de către recurent în cadrul examinării pricinii în fond, probe prin care se confirmă cu certitudine că la 15 iunie 2015 și 18 septembrie 2015, intimatul s-a aflat la serviciu și, din motive necunoscute a ignorat atribuțiile de serviciu prevăzute la pct. 4 din fișa postului.

De asemenea, timpul comiterii abaterii disciplinare se confirmă și prin ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale emise de Procuratura raionului Dubăsari la 31 decembrie 2015, probă ignorată de instanța de apel.

Mai indică recurentul că instanța de apel, odată cu adoptarea deciziei recurate, expunându-se asupra oportunității actului administrativ (gravitatea abaterii disciplinare) a încălcat prevederile art. 26 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ, care statuează expres că, instanța de contencios administrativ nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ și a operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii acestuia, or delegarea din oficiu, de către instanțele inferioare, a dreptului de modificare a unor acte administrative constituie substituirea de către instanță a autorității publice emitente a actelor administrative (Inspectoratul General al Poliției), ceea ce constituie o lezare gravă a principiului separării puterilor în stat.

De asemenea, instanța de apel nu a ținut cont de reglementările art. 13 alin. (1) lit.i) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, potrivit căruia șeful Inspectoratului General al Poliției aplică sancțiuni disciplinare angajaților Inspectoratului General al Poliției, în calitatea sa de angajator.

Astfel, din cuprinsul materialelor anchetei de serviciu se constată că anterior, pentru abateri disciplinare similare, intimatul Mițul Serghei a fost sancționat disciplinar cu avertisment, motiv pentru care angajatorul a fost în drept să aplice o sancțiune disciplinară mai aspră pentru încălcarea sistematică a disciplinei de serviciu.

Totodată, reține că potrivit art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice față de salariat sancțiuni disciplinare, inclusiv sub formă de mustrare aspră.

În drept, recurentul și-a întemeiat recursul în baza dispozițiilor art. 429, alin. (1), 430, 432 alin. (1), (2) lit. c) și (4), 434, 437, 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.

Prin referința din 23 ianuarie 2017 intimatul Mițul Serghei a indicat că recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă și nu cuprinde argumente ce se referă la ilegalitatea deciziei instanței de apel, iar prin urmare este neîntemeiat și urmează a fi respins.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 13 septembrie 2017 (vol. II f.d. 30), însă la materialele dosarului nu este anexată dovada legală de recepționare a acesteia de către recurent. Totodată, în cererea de recurs recurentul a indicat că a recepționat decizia la 21 noiembrie 2017.

Din aceste considerente, Colegiul consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul înaintat la 07 decembrie 2017 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 31 ianuarie 2018 recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției a fost considerat admisibil.

Conform art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Conform art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Potrivit art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Verificând argumentele invocate în cererea de recurs, pe baza materialelor din dosar, Colegiul consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2017 și menținerea hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 01 august 2016, din următoarele considerente.

După cum rezultă din materialele cauzei, la 02 decembrie 2015 Inspectoratul General al Poliției a emis ordinul nr. 845-ef „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților din cadrul Inspectoratului de Poliție Dubăsari al Inspectoratului General al Poliției al MAI, locotenent major de poliție Serghei Mițul și căpitan de poliție Rîmari Dumitru”.

Potrivit pct. 1 din ordinul menționat, pentru neînregistrarea imediată a sesizărilor făcute de către Lepilina Liubovi referitoare la infracțiunile săvârșite la 15 iunie 2015 și 18 septembrie 2015 și neîntocmirea în acest sens a actelor de constatare, reclamantul Mițul Serghei a fost sancționat disciplinar cu mustrare aspră, pentru încălcarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. b) și c) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 263 alin. (3) și art. 273 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, pct. 6 lit. g) din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006 (în vigoare la momentul emiterii ordinului de sancționare), pct. 5 și pct. 25 din Instrucțiunea privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și altor informații cu privire la infracțiuni, aprobată prin ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008 și pct. 4 din compartimentul „atribuții de serviciu” din fișa postului.

Din conținutul ordinului menționat rezultă că locotenentul-major de poliție Mițul Serghei și căpitanul de poliție Rîmari Dumitru, aflându-se în exercițiul funcției și deținând calitatea de organ de constatare potrivit prevederilor art. 273 alin. (1) din Codul de procedură penală, devenindu-le cunoscută informația privind furturile săvârșite și constatând o bănuială rezonabilă cu privire la o infracțiune comisă, contrar prevederilor art. 265 alin. (3) din Codul de procedură penală, pct. 5 și 25 ale Instrucțiunii privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și altor informații cu privire la infracțiuni, aprobată prin ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008, n-au dispus înregistrarea imediată a sesizărilor menționate și au ignorat prevederile art. 273 din Codul de procedură penală, acțiunea în cauză continuând să rămână nerealizată până la 11 noiembrie 2015, când cazurile indicate au fost înregistrate în modul stabilit de către angajații Direcției inspectare efectiv a Inspectoratului General al Poliției.

Nefiind de acord cu ordinul de sancționare disciplinară menționat, Mițul Serghei a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, solicitând anularea pct. 1 din ordinul nr. 845-ef din 02 decembrie 2015, prin care a fost sancționat disciplinar cu mustrare aspră, repararea prejudiciului moral în

mărime de 10000 lei suportat în legătură cu sancționarea disciplinară și compensarea cheltuielilor de judecată.

Judecând cauza, prima instanță prin hotărârea din 01 august 2016 a respins cererea de chemare în judecată.

Fiind investită cu judecarea apelului, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 22 iunie 2017 a admis apelul declarat de Mițul Serghei, a casat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 01 august 2016 și a emis o nouă hotărâre prin care a admis parțial cererea de chemare în judecată.

Pentru a pronunța această soluție instanța de apel a concluzionat în esență că pretenția reclamantului privind anularea ordinului nr. 845-ef din 02 decembrie 2015 este fondată și pasibilă de a fi admisă.

Astfel, instanța de apel a reținut că angajatorul nu a dovedit cert faptul comiterii abaterii disciplinare imputate lui Mițul Serghei și, corespunzător, încălcarea de către acesta a obligațiilor prevăzute de normele invocate în ordinul contestat, deoarece învinuirea înaintată este axată exclusiv pe declarațiile cet. Lepilina Liubovi, ce nu au fost verificate.

La fel, a indicat că prima instanță eronat a constatat că Inspectoratul General al Poliției a aplicat corect dispozițiile art. 206 din Codul muncii, deoarece materialele acumulate în cadrul anchetei de serviciu nu confirmă învinuirea adusă reclamantului Mițul Serghei privind abaterea disciplinară.

Totodată a menționat că argumentul angajatorului se combate și prin faptul că nu a fost stabilită perioada în care abaterea ar fi fost comisă, pârâtul indicând doar datele la care se pretinde că a avut loc sustragerea bunurilor persoanei, însă nu s-a stabilit dacă Lepilina Liubovi într-adevăr s-ar fi adresat lui Mițul Serghei și când anume aceste adresări ar fi fost înaintate.

Judecând recursul, Colegiul consideră soluția dată de instanța de apel neîntemeiată, deoarece rezultă din aprecierea greșită a circumstanțelor cauzei și, ca urmare, aplicarea eronată a normelor de drept material.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține următoarele.

Conform art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Potrivit art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emis de autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi.

Conform art. 16 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) și (3) din Legea contenciosului administrativ, instanța de contencios administrativ examinează cererea cu participarea reclamantului și pârâtului și/sau a reprezentanților acestora, în condițiile Codului de procedură civilă, cu unele excepții prevăzute de prezenta lege.

La examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

În conformitate cu art. 26 din Legea contenciosului administrativ, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței; c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

Instanța de contencios administrativ nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ și a operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii acestuia.

Conform art. 118 Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 130 alin. (1)-(3) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Art. 239 din Codul de procedură civilă prevede că, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Astfel, instanța de recurs apreciază ca fiind corectă constatarea instanței de fond precum că, locotenentul-major de poliție Mîțul Serghei, aflându-se în exercițiul funcției și deținând calitatea de organ de constatare, devenindu-i cunoscută informația privind sustragerile săvârșite și constatând o bănuială rezonabilă cu privire la o infracțiune comisă, contrar prevederilor art. 265 alin. (3) din Codul de procedură penală, pct. 5 și 25 ale Instrucțiunii privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și altor informații cu privire la infracțiuni, aprobată prin ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008, nu a dispus înregistrarea imediată a sesizărilor menționate, ignorând și prevederile art. 273 din Codul de procedură penală.

La caz instanța de recurs reține că conform art. 26 alin. (1) lit. b), c) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat să se conducă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de legislație, asigurând

îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața Poliției și să execute la timp și întocmai atribuțiile conform funcției deținute.

Potrivit dispozițiilor art. 265 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală, organul de urmărire penală este obligat să primească plângerile sau denunțurile referitoare la infracțiunile săvârșite, pregătite sau în curs de pregătire chiar și în cazul în care cauza nu este de competența lui. Persoanei care a depus plângerea sau denunțul i se eliberează imediat un certificat despre acest fapt, indicându-se persoana care a primit plângerea sau denunțul și timpul când acestea au fost înregistrate.

Dacă a depistat o infracțiune ori a constatat o bănuială rezonabilă cu privire la o infracțiune comisă, ofițerul de urmărire penală, colaboratorul organelor de constatare menționate la art. 273 alin. (1) lit. a)–c) sau procurorul întocmește un proces-verbal în care consemnează cele constatate și concomitent dispune înregistrarea imediată a autosesizării pentru a începe urmărirea penală.

Conform art. 273 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, organele menționate la alin. (1) au dreptul, în condițiile prezentului cod, să rețină făptuitorul, să ridice corpurile delictive, să solicite informațiile și documentele necesare pentru constatarea infracțiunii, să citeze persoane și să obțină de la ele declarații, să procedeze la evaluarea pagubei și să efectueze orice alte acțiuni care nu suferă amânare, cu întocmirea proceselor-verbale în care se vor consemna acțiunile efectuate și circumstanțele constatate.

Actele de constatare întocmite conform prevederilor alin. (2), împreună cu mijloacele materiale de probă, se predau, în termen de 24 ore, de către organele de constatare din cadrul poliției, Poliției de Frontieră, Centrului Național Anticorupție și Serviciului Vamal – organelor de urmărire penală corespunzătoare constituite conform legii în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Centrului Național Anticorupție, Serviciului Vamal, iar de către celelalte organe de constatare – procurorului, pentru începerea urmăririi penale.

Luând în considerație prevederile legale enunțate, raportate la circumstanțele cauzei, Colegiul consideră întemeiată concluzia primei instanțe de respingere a cererii de chemare în judecată ca fiind nefondată.

În această ordine de idei, Colegiul apreciază ca fiind relevante argumentele recurentului că, atât în cadrul anchetei de serviciu, cât și în cadrul examinării cauzei în fond s-a constatat cu certitudine că intimatul Mițul Serghei a ignorat atribuțiile de serviciu prevăzute la pct. 4 din fișa postului, care prevăd expres că ofițerul de sector efectuează primirea, înregistrarea și examinarea în limitele competenței sale a declarațiilor, cererilor și comunicărilor cetățenilor, administrației întreprinderilor și organizațiilor despre infracțiuni cu înregistrarea ulterioară în registrele comisariatului de poliție.

Precum și că, în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond și cea de apel s-a constatat că intimatul în exercitarea atribuțiilor de serviciu a ignorat prevederile pct. 25 ale Instrucțiunilor privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații referitoare la infracțiuni, aprobate prin Ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008 „Cu privire la evidența unică a infracțiunilor, a cauzelor penale și persoanelor care au săvârșit infracțiuni”, în conformitate cu care, în cazul parvenirii altor informații referitoare la

infrațiuni, colaboratorul de serviciu al organului care le-a primit, imediat le înregistrează în Registrul nr. 2 indicând concret faptele comunicate și organizând ulterior verificarea lor.

Sub acest aspect, Colegiul respinge raționamentul instanței de apel cu referire la faptul că învinuirea înaintată intimatului privind încălcarea de către acesta a obligațiilor prevăzute de normele invocate în ordinul contestat, este axată exclusiv pe declarațiile cet. Lepilina Liubovi, și care nu au fost verificate, or reieșind din materialele acumulate în cadrul anchetei de serviciu, s-a constatat că Mițul Serghei a comis abaterile disciplinare imputate.

Astfel, în cadrul anchetei de serviciu efectuate de Direcția inspectare efectiv s-a constatat că, în zilele de 15 iunie 2015, 13 august 2015 și 18 septembrie 2015, persoane neidentificate au pătruns prin acces liber pe lotul de construcție amplasat în regiunea străzii Livezilor din satul Cocieri, raionul Dubăsari, de unde au sustras pe ascuns și în mod repetat trei iezi ce aparțin cet. Lepilina Liubovi.

După cazurile de sustragere comise la 15 iunie 2015 și 18 septembrie 2015 Lepilina Liubovi a sesizat în mod verbal despre furt ofițerul superior de sector al Sectorului de poliție nr. 3 (Cocieri) al Inspectoratului de Poliție Dubăsari al Inspectoratului General al Poliției, locotenent-major de poliție Mițul Serghei, acesta fiind responsabil potrivit atribuțiilor funcționale de exercitarea controlului și organizarea activității de serviciu, pe sectorul unde au fost comise faptele ilicite indicate.

La fel, din declarațiile depuse de primarul localității Cocieri, r-nul Dubăsari, Slinovschii Raisa la 11 noiembrie 2015 (vol. I, f.d. 34-35), s-a constatat cu certitudine că Lepilina Liubovi s-a plâns pe acțiunile intimatului Mițul Serghei cu referire la neîntreprinderea măsurilor necesare pe marginea declarațiilor cu privire la sustragerile comise, în pofida faptului că petiționara a declarat intimatului în mod verbal de fiecare dată despre ilegalității comise.

Totodată, referitor la argumentul reclamantului privind încălcările de procedură săvârșite de angajator în cadrul anchetei de serviciu, reieșind din faptul că în procesul efectuării anchetei de serviciu acesta a fost privat de dreptul de a face cunoștință cu conținutul acesteia și de a depune probe în vederea demonstrării nevinovăției sale, până la emiterea ordinului de sancționare, instanța de recurs consideră că este neîntemeiat, deoarece pe parcursul desfășurării anchetei de serviciu, reclamantul nu a fost lipsit de dreptul de a-și exprima poziția și de a prezenta probe în susținerea nevinovăției.

La fel, Mițul Serghei nu adus careva probe ce ar demonstra că acesta a contestat acțiunile petrecute în cadrul anchetei de serviciu.

În conexiunea celor expuse, Colegiul consideră că argumentele aduse de Inspectoratul General al Poliției și-au găsit confirmare în cadrul examinării prezentului recurs.

Astfel, este cert că instanța de apel a dat apreciere incorectă litigiului dedus judecății, ceea ce a dus la interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și emiterea unei soluții greșite.

Din considerentele menționate și având în vedere că prima instanță a constatat și a elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea

fondului cauzei, corect a aplicat legea materială, adoptând o hotărâre legală și întemeiată, iar argumentele invocate de recurent sînt întemeiate, Colegiul ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, a casa decizia instanței de apel și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. art. 444, 445 alin. (1) lit. f) și alin. (3) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

A admite recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

A casa decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2017 și a menține hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 01 august 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Mițul Serghei împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă

Președintele ședinței,

Iulia Sîrcu

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

Dumitru Mardari